

NOTE DE STUDIU
APOCALIPSA
Schița cărții
John Vernon McGee

SCRIITORUL : Apostolul Ioan.

DATA : aproximativ 95 d.Hr.

TEORII ALE INTERPRETĂRII:

Deși exegeții Bibliei prezintă detalii diferite ale cărții Apocalipsa, în privința interpretării generale se disting patru sisteme majore. Un comentator al Bibliei enumera chiar șapte interpretări, în timp ce altul numai trei.

1. Interpretarea *preteristă* spune că tot ce este scris în cartea Apocalipsa s-a împlinit în trecut. Se referă la lucruri care s-au întâmplat în timpul lui Ioan, în zilele împăratului Nero sau ale împăratului Domițian. A fost concepția acceptată de Renan și de cei mai mulți exegeți germani, precum și de Elliott.

2. Interpretarea *istorică* susține că Apocalipsa prezintă într-o singură imagine cuprinzătoare o vedere panoramică a istoriei din secolul 1 până la a doua venire a lui Hristos. Cartea menționează vremea în care a trăit autorul, dar și vremea sfârșitului, fără să existe vreo întrerupere în fluxul istoric. Din această cauză, susțin adepții acestei concepții, cartea trebuie privită ca o istorie continuă a acestei perioade. Conform acestei teorii, Apocalipsa este istoria profetică a bisericii.

3. Interpretarea *istoric-spiritualizată* este o adaptare a interpretării istorice și a fost avansată de Sir William Ramsay. Această interpretare susține că menirea acestei cărți este să-i încurajeze pe creștini. Conform acestei teorii, Apocalipsa s-a împlinit în cea mai mare parte și conține numai lecții spirituale pentru biserica de azi.

Sistemul pe care noi îl cunoaștem astăzi sub denumirea de amilenist a adoptat în mare parte această interpretare. Dar în felul acesta se diluează și se pierde din vedere scopul acestei cărți.

4. Interpretarea *futuristă* este susținută de toți premileniștii și este cea pe care o voi prezenta în acest studiu, fiind cea pe care o accept și eu. Această interpretare consideră cartea Apocalipsa ca fiind în primul rând profetică și se referă la evenimente din viitor, în special de la capitoul 4 până la sfârșitul cărții.

CARACTERISTICI SPECIALE :

Cartea Apocalipsa prezintă șase trăsături care o disting de orice altă carte.

1. Este singura carte profetică din Noul Testament. În Vechiul Testament se găsesc șaptesprezece cărți profetice, dar în Noul Testament aceasta este singura carte profetică.

2. Ioan – scriitorul cărții – atinge etape din trecutul veșniciei mai îndepărtate decât a reușit orice alt scriitor al Scripturii. El face acest lucru în Evanghelia sa care se deschide cu următoarele cuvinte: “La început a fost Cuvântul și Cuvântul a fost cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu”. Apoi el trece la momentul creației: “Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.” (Ioan 1:3). În cartea Apocalipsa, Ioan pătrunde în viitorul veșniciei, în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

3. Cititorilor cărții li se promite o binecuvântare specială: “Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” (Apoc. 1:3). Este o promisiune-binecuvântare. De asemenea, la sfârșitul cărții există și un avertisment pentru cei care ar încerca să-i modifice conținutul: “Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate

Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea Sfântă, scrise în cartea aceasta.”(Apoc.22:18-19).

4. Apocalipsa nu este o carte *pecetluită*. Lui Daniel i s-a spus: “cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului” (Daniel 12:9). Dar lui Ioan i se spune: “„Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.” (Apoc. 22:10). A spune că Apocalipsa este o carte de neînțeles, imposibil de interpretat, înseamnă a contrazice acest verset. Apocalipsa nu este o carte al cărei înțeles să fie ascuns și pecetluit. Dimpotrivă, este o descoperire, o revelație.

5. Este o serie de viziuni exprimate în simboluri care se ocupă de *realitate*.

6. Este ca o mare stație de tren unde ajung liniile principale de profeție din alte porțiuni ale Scripturii. Apocalipsa nu începe nimic, mai degrabă continuă sau încheie ceva ce a început în altă parte a Scripturii. Pentru o înțelegere corectă a textului biblic este extrem de important să trasăm originea fiecărui subiect profetic și să-l urmărim până la punctul lui final. Sunt cel puțin zece subiecte profetice principale care își află împlinirea finală în această carte.

Cele zece subiecte profetice care își găsesc împlinirea aici sunt următoarele:

1. Domnul Isus Hristos (Geneza 3:15).
2. Biserica (Matei 16:18).
3. Învierea și ridicarea la ceruri a sfinților (vezi Ioan 14; 1 Tes. 4:13-18; 1 Cor. 15:51-52).
4. Necazul cel mare, despre care se vorbește în Deuteronom 4, unde Dumnezeu spune că poporul Său va trece prin necazul cel mare.
5. Satan și răul (Ezec. 28:11-18).
6. Omul păcatului (Ezec. 28:1-10).
7. Cursul și sfârșitul creștinătății apostate (Dan. 2:31-45; Matei 13).
8. Începutul, desfășurarea și sfârșitul “vremea Neamurilor” (vezi Daniel 2:37-45; Luca 21:24).
9. A doua venire a Domnului Isus Hristos (Iuda 14-15).
10. Legământele lui Israel, începând cu legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam, în Geneza 12:1-3. Dumnezeu i-a promis lui Israel cinci lucruri și Dumnezeu spune în Apocalipsa că le va împlini pe toate.

VERSETE CHEIE: Apocalipsa 1:18, 19

“[Eu sunt] Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților. Scrie, deci, lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care Sunt și cele care au să fie după ele.”

SCHIȚA:

I. PERSOANA LUI ISUS HRISTOS – Hristos în slavă – cap. 1

- A. Titlul cărții – v. 1
- B. Metoda prin care este dată revelația – v. 2
- C. Fericirea de a studia Biblia – v. 3
- D. Salutări din partea lui Ioan, scriitorul cărții, și din partea lui Isus Hristos din ceruri – v. 4-8
- E. Hristos după întrupare, cu un trup glorificat, judecând biserica Sa (Marele Preot în Sfânta Sfintelor) – v. 9-18
- F. Împărțirea conținutului Apocalipsei pe segmente de timp – v. 19
- G. Interpretare celor șapte stele și a celor șapte sfeșnice – v. 20

II. POSESIUNEA LUI ISUS HRISTOS – Biserica în lume – cap. 2, 3

- A. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Efes – 2:1-7
- B. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Smirna – 2:8-11
- C. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Pergam – 2:12-17
- D. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Tiatira – 2:18-29

- E. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Sardes – 3:1-6
- F. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Filadelfia – 3:7-13
- G. Mesajul lui Hristos pentru biserica din Laodiceea – 3:14-22

III. PROGRAMUL LUI ISUS HRISTOS – scena din cer – cap. 4-22

A. Biserica în cer cu Hristos – cap. 4, 5

„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:3)

1. Tronul lui Dumnezeu – 4:1-3
2. Douăzeci și patru de bătrâni – 4:4-5
3. Patru făpturi vii – 4:6-11
4. Cartea cu șapte peceti – 5:1-4
5. Hristos; Leul din seminția lui Iuda și Mielul care a fost înjunghiat – 5:5-10
6. O mulțime de îngeri din cer se alătură cântecului de laudă și răscumpărare – 5:11, 12
7. Închinarea universală față de Mântuitorul și Suveranul universului – 5:13, 14

B. Necazul cel mare în lume – cap. 6-18

1. Deschiderea cărții cu șapte peceti – cap. 6-8:1

- a. Deschiderea primei peceti – 6:1, 2
(Călărețul pe calul alb.)
- b. Deschiderea celei de-a doua peceti – 6:3, 4
(Călărețul pe calul roșu.)
- c. Deschiderea celei de-a treia peceti – 6:5, 6
(Călărețul pe calul negru.)
- d. Deschiderea celei de-a patra peceti – 6:7, 8
(Călărețul pe calul gălbui.)
- e. Deschiderea celei de-a cincea peceti – 6:9-11
(Rugăciunea martirilor.)
- f. Deschiderea celei de-a șasea peceti – 6:12-17
(Ziua mâniei a venit – începutul celei de-a doua jumătăți a necazului cel mare.)
- g. Interludiu – cap. 7
 - (1) Motivul pentru interludiul dintre a șasea și a șaptea pecete – 7:1-3
 - (2) Rămășița lui Israel pecetluită – 7:4-8
 - (3) Mulțimea răscumpărată dintre Neamuri – 7:9-17
- h. Deschiderea celei de-a șaptea peceti – introducerea celor șapte trâmbițe – 8:1

2. Sunetul celor șapte trâmbițe – cap. 8:2-11:19

- a. Îngerul de la altar cu o cădelniță de aur – 8:2-6
- b. Prima trâmbiță – copacii ard – 8:7
- c. A doua trâmbiță – apa mării devine sânge – 8:8, 9
- d. A treia trâmbiță – apa proaspătă devine amară – 8:10, 11
- e. A patra trâmbiță – luna, soarele, stelele sunt lovite – 8:12, 13
- f. A cincea trâmbiță – steaua care cade din cer și lăcustele – 9:1-12
- g. A șasea trâmbiță – îngerii dezlegați la fluviul Eufrat – 9:13-21
- h. Interludiu între a șasea și a șaptea trâmbiță – 10:1-11:4
 - (1) Îngerul puternic cu cărticica deschisă – 10:1-7
 - (2) Ioan mănâncă acea cărticică – 10:8-11
 - (3) Data încheierii “vremurilor Neamurilor” – 11:1, 2
 - (4) Durata activității profetice a celor doi martori – 11:3-12
 - (5) A doua nenorocire se împlinește – un mare cutremur – 11:13-14
- i. A șaptea trâmbiță – sfârșitul necazului celui mare și deschiderea templului din cer – 11:15-19

3. Șapte actori principali în timpul necazului celui mare – cap. 12-13

- a. Femeia – Israel - 12:1, 2
- b. Balaurul roșu – Satan – 12:3, 4
- c. Copilul femeii – Isus Hristos – 12:5, 6
- d. Arhanghelul Mihail se luptă cu balaurul – 12:7-12
- e. Balaurul o persecută pe femeie – 12:13-16
- f. Rămășița lui Israel – 12:17
- g. Fiara care se ridică din mare – o putere politică și o persoană – 13:1-10
 - (1) Descrierea fiarei – 13:1, 2
 - (2) Rana de moarte a fiarei – 13:3
 - (3) Fiara își asumă caracter divin – 13:4, 5
 - (4) Fiara Îl sfidează pe Dumnezeu – 13:6-8
 - (5) Avertisment pentru cei care sfidează – 13:9, 10
- h. Fiara care se ridică din pământ – un conducător religios – 13:11-18
 - (1) Descrierea fiarei – 13:11
 - (2) Delegarea autorității – 13:12-14
 - (3) Înșelătoria comisă asupra lumii – 13:15-17
 - (4) Numărul fiarei – 13:18

4. Privind spre sfârșitul necazului celui mare – cap. 14

- a. Imaginea mielului cu cei 144.000 – 14:1-5
- b. Proclamarea Evangheliei veșnice – 14:6, 7
- c. Pronunțarea judecății asupra Babilonului – 14:8
- d. Pronunțarea judecății asupra celor care au primit semnul fiarei – 14:9-12
- e. Laudă pentru cei care mor în Domnul – 14:13
- f. Avangardă la Armagedon – 14:14-20

5. Vărsarea celor șapte potire ale mâniei – cap. 15, 16

- a. Pregătirea pentru judecata finală a necazului cel mare – 15:1-16:1
 - (1) Sfinții din necazul cel mare care sunt în cer Îl laudă pe Dumnezeu pentru că El este drept și sfânt – 15:1-4
 - (2) Templul cortului mărturiei deschis în cer, ca să iasă șapte îngeri, șapte potire de aur – 15:5-16:1
- b. Primul potir este vărsat – 16:2
- c. Al doilea potir este vărsat – 16:3
- d. Al treilea potir – 16:4-7
- e. Al patrulea potir – 16:8, 9
- f. Al cincilea potir – 16:10, 11
- g. Al șaselea potir – 16:12
- h. Interludiu: împărații pământului pornesc spre Armagedon – 16:13-16
- i. Al șaptelea potir – 16:17-21

6. Judecata Babilonului (2) – cap. 17, 18

- a. Biserica apostată din necazul cel mare – cap. 17
 - (1) Marea prostituată călare pe fiară – 17:1-7
 - (2) Fiara o distruge pe marea prostituată – 17:8-19
- b. Babilonul comercial și politic este judecat – cap. 18
 - (1) Anunțarea căderii Babilonului comercial și politic – 18:1-8
 - (2) Jale și plânsuri în lume din cauza judecării Babilonului – 18:9-19
 - (3) Anticiparea bucuriei din cer datorită faptului că Babilonul este judecat – 18:20-24

C. Nunta Mielului și revenirea lui Hristos pentru judecată – cap. 19

- 1. Patru “aleluia” – 19:1-6
- 2. Mireasa Mielului și ospățul de nuntă – 19:7-10
- 3. Revenirea lui Hristos ca Rege al regilor și Domn al domnilor – 19:11-16
- 4. Războiul de la Armagedon – 19:17, 18

5. Iadul deschis – 19:19-21

D. Mileniul – cap. 20

1. Satan este legat pentru o mie de ani – 20:1-3
2. Sfinții din necazul cel mare domnesc împreună cu Hristos o mie de ani – 20:4-6
3. Satan este dezlegat după o mie de ani – 20:7-9
4. Satan este aruncat în iazul de foc și pucioasă – 20:10
5. Scaunul de domnie mare și alb unde sunt judecați cei pierduți care-l urmează pe Satan în iazul de foc și pucioasă – 20:11-15

E. Intrarea în veșnicie: veșnicia descoperită – cap. 21, 22

1. Un cer nou, un pământ nou, un Ierusalim nou – 21:1, 2
2. O eră nouă – 21:3-8
3. Noul Ierusalim, descrierea locuinței veșnice a miresei – 21:9-21
4. O relație nouă – Dumnezeu locuiește cu omul – 21:22, 23
5. Noul centru al noii creații – 21:24-27
6. Râul vieții și pomul vieții – 22:1-5
7. Promisiunea întoarcerii lui Hristos – 22:6-16
8. Invitația și avertismentul final – 22:17-19
9. Promisiunea și rugăciunea finală – 22:20, 21.

